

Brüssel, 5.12.2013
COM(2013) 860 final

2013/0416 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS
makromajandusliku finantsabi andmise kohta Tuneesia Vabariigile

{SWD(2013) 498 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

2011. aasta revolutsioonile järgnenud riigisisese rahutused, piirkondlik ebastabiilsus (eelkõige sõda Liibüas) ja kehv rahvusvaheline keskkond, eriti euroalal, millega Tuneesial on tihedad kaubandus- ja finantssidemed, on Tuneesia majandust negatiivselt mõjutanud. 2011. aastal oli majanduslangus ja hoolimata mõõdukast taastumisest 2012. aastal, mil turism ja välismaised otseinvesteeringud elavnesid ja majandusaktiivsus kiirenes, **püsib makromajanduslik olukord väga haavatav**. Eelarve ja maksebilansi seisund on üsna palju halvenenud ning tekitanud märkimisväärse rahastamisvajaduse.

Pärast president Ben Ali võimult kukutamist 2011. aasta 14. jaanuaril on riik aga teinud demokraatlike mehhanismide kehtestamise poole liikumisel olulisi samme, sealhulgas vabade valimiste korraldamine ja riigi põhiseadusliku kogu asutamine. Kuigi poliitiline üleminek ei ole kulgenud raskuste või ebastabiilsusega, peaks selle protsessiga kaasnema uue põhiseaduse heakskiitmine ja uute valimiste korraldamine 2014. aasta esimesel poolel.

Eelneva taustal jõudsid Tuneesia ametiasutused 2013. aasta aprilli keskpaigas Rahvusvahelise Valuutafondiga (IMF) kokkuleppele **1,75 miljardi USA dollari suuruses** (400 % kvoodist) **24kuulises tugilaenus**, mille IMFi juhatus kiitis heaks juunikuus. Tugilaenu eesmärk on toetada valitsuse majandusreformide kava, vähendada majanduslikku haavatavust ja edendada jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu.

Selles kontekstis küsis Tuneesia valitsus 2013. aasta 28. augustil **ELilt 500 miljoni euro suurust makromajanduslikku finantsabi**, sealhulgas tagastamatut abi ehk toetust (vt taotluskiri lisas). Euroopa Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku anda Tuneesia Vabariigile makromajanduslikku finantsabi **maksimaalselt 250 miljoni euro ulatuses**. Abi antaks **keskmise tähtajaga laenude** vormis; toetuse osa ei ole kavas anda, sest Tuneesia ei vasta makromajandusliku finantsabi toetuse osa saamise kriteeriumidele.

Kavandatud ELi makromajanduslik finantsabi aitaks Tuneesial **IMFi programmi raames katta osa aastate 2014–2015 välisrahastamise vajadustest, mis on 3,0 miljardit USA dollarit**. See vähendaks majanduse lühiajalist haavatavust seoses maksebilansi ja eelarvega, toetades IMFi ja Maailmapangaga kokku lepitud kohandamis- ja reformiprogramme ning reforme, mis on kokku lepitud ELi eelarvetoetuse meetmete alusel, eelkõige riigi ülesehitamise lepingu (*Programme d'Appui à la Relance*, PAR) alusel, mida rahastatakse osaliselt ELi programmist partnerluse, reformi ja kaasava majanduskasvu toetuseks (SPRING).

Kavandatud makromajanduslik finantsabi on kooskõlas G8 Deauville'i partnerlusalgatuse eesmärkidega ja Euroopa uue naabruspoliitika suundadega. See annaks piirkonna teistele riikidele signaali selle kohta, et EL on valmis majanduslikult raskel ajal toetama riike, kes on alustanud poliitiliste reformide elluviimist.

Sellega seoses leiab komisjon, et poliitilised ja majanduslikud eeltingimused kavandatud suuruse ja laadiga makromajandusliku finantsabi andmiseks on täidetud.

- **Üldine taust**

Pärast sügavat majanduslangust 2011. aastal, mil majanduskasv aeglustus riigisiseste poliitiliste rahutuste ja Liibüa konflikti tõttu 1,9 %, algas 2012. aastal ebasoodsast rahvusvahelisest ja riigisisest keskkonnast hoolimata mõõdukas taastumine ja reaalse **SKP kasv** kiirenes peamiselt tänu turismi ja välismaiste otseinvesteeringute elavnemisele hinnanguliselt 3,6 %ni. Kuigi töötleva tööstuse sektori aktiivsus ja turism olid 2013. aasta keskpaigaks paljutöötavalt elavnenud, on majandusaktiivsust kahandanud poliitiline ummikseis, oodatust aeglasem majanduskasv ELis (Tuneesia peamine kaubanduspartner) ja tärkava turumajandusega riikides ning halb saak. IMF korrigeeris hiljuti 2013. aasta SKP kasvu prognoosi 4 %-lt 3 %-le. 2014. aasta majanduskasvu prognoosi on ka allapoole korrigeeritud, 4,5 %-lt 3,7 %-le, ning riigisisest poliitilist olukorda peegeldavad suured riskid, et majanduskasv osutub prognoositust väiksemaks.

Tööpuudus on endiselt põhiprobleem: tööpuuduse määr, mis oli enne revolutsiooni 13,5 %, oli 2013. aasta juuni lõpus 15,9 % ning on eriti suur noorte ja naiste hulgas. Alates 2012. aasta algusest on esinenud **inflatsioonisurve**, mis tuleneb põhiliselt reguleeritud energiahindade ja toiduainete hindade kasvust. Septembriks oli inflatsioon aeglustunud aga 5,7 %ni (põhiinflatsioon 4,4 %ni) ja peaks edaspidi püsima stabiilselt selle taseme juures.

Rahapoliitika oli 2011. aastal ja 2012. aasta esimestel kuudel toetav, arvestades et SKP lõhe oli suur ja põhiinflatsioon suhteliselt stabiilne. Kui inflatsioon hakkas kiirenema ning maksebilansi ja eelarve seisund halvenes veelgi, võttis Tuneesia keskpank mõningaid karmistamismeetmeid, tõstes oma intressimäära alates 2012. aasta augustist 50 baaspunkti võrra (4 %ni).

Riigi rahandusega seoses on IMFi programmis ette nähtud eelarve tagasihoidlik kohandamine 2013. aastal, mil eelarvepuudujääk peaks kasvama 7,3 %ni SKPst, kajastades üldjoontes pankade kavandatud rekapiitalseerimisega seotud kulusid ja võlgade tagasimaksmist. Viimase aja suundumused viitavad aga sellele, et ilma uute meetmeteta kaldutakse eelarve-eesmärkidest märkimisväärselt kõrvale (kui parandusmeetmeid ei võeta, kujuneb eelarvepuudujäägiks prognoosi järgi 8,4 % SKPst). Eelarve seisundi halvenemise 2013. aastal peaks nagu eelmisel aastalgi osaliselt tasakaalustama **avaliku sektori investeeringute** madalam tase.

Selleks et saavutada kavandatud eelarve-eesmärk 6,4 % SKPst, kutsub IMF üles tegema 2014. aastal täiendavaid kohandusi ligikaudu 2 protsendipunkti ulatuses SKPst. Parandusmeetmed sisaldavad tõenäoliselt energiatariifide kohandamist ja samal ajal paremini suunatud sotsiaalse turvavõrgu arendamist, avaliku sektori palgakulude (moodustavad ligikaudu 13 % SKPst ja 60 % tuludest) üle kontrolli suurendamist, aktsiiside tõstmist ja avaliku sektori kulutuste tõhususe parandamise meetmeid. Lisaks tuleks finantssektori rekapiitalseerimisvajadusi korralikult eelarvedokumendis kajastada.

Valitsemissektori võlg oli 2012. aastal 44 % SKPst, kuid peaks käesoleva aasta lõpuks veidi suurenema – 45,3 %ni SKPst – ja ulatuma 2014. aastal 49,5 %ni SKPst. Võla teenindamine püsib hallataval tasemel ja on 6 % kõikidest eelarvelistest kuludest.

Arvestades seda, et majanduskasv kiirenes terve 2012. aasta jooksul maailma (eelkõige ELi) tagasihoidliku nõudluse tingimustes ja et toormehinnad püsisid kõrged, suurenes **jooksevkonto puudujääk** 8,1 %ni SKPst. 2013. aastal on puudujääk veelgi kasvanud ja ulatub viimaste prognooside järgi ligikaudu 8,3 %ni SKPst. IMFi programmi eesmärk oli aga 7,5 % SKPst. Lisaks on välismaiste otseinvesteeringute sissevool olnud 2013. aastal seni ligikaudu 40 % väiksem kui IMFi programmis algselt eeldati. Ametliku abi väljamaksed on samuti kavandatust tunduvalt väiksemad. Rahastamise vähesuse ja jooksevkonto kavandatust

suurema puudujäägi tõttu on Tuneesial 2013. aasta maksebilansis märkimisväärne puudujääk (ligikaudu 750 miljonit USA dollarit), mida võib aga aidata vähendada võimalik laen Katarilt. IMF eeldab, et olukorda parandab välisvaluutareservide kahanemine 600 miljoni USA dollari võrra võrreldes programmi esialgse eesmärgiga ja avaliku sektori investeeringute (milles impordil on suur osatähtsus) edasine kahanemine.

Ametlikud välisvaluutareservid, mis 2012. aastal osaliselt taastusid, hakkasid 2013. aasta alguses kiiresti vähenema. 2013. aasta oktoobri lõpuks oli nende maht 6,9 miljardit USA dollarit, mis kattis ainult 104 päeva impordi. 2013. lõpus peaks nende maht olema 7,5 miljardit USA dollarit; see tähendab, et 2013. aasta toimus 1,1 miljardi USA dollari suurune kahanemine, kuigi algselt oli eesmärgiks seatud 400 miljoni USA dollari suurune aastakasv. Dinaari nominaalne tegelik vahetuskurss on pärast revolutsiooni langenud ligikaudu 12 % ja alates 2013. aasta algusest ligikaudu 6 %.

2011. aasta kriis mõjutas negatiivselt mitut olulist panku, eelkõige riiklikke panku, mida kannatada saanud turismisektor mõjutas rohkem. See ajendas Tuneesia keskpanka pakkuma 2012. aastal kommertspankadele märkimisväärses koguses likviidsust, selleks et aidata neil katta oma refinantseerimisvajadusi, kuid likviidsussüste on hakatud juba järk-järgult vähendama. IMFiga kokku lepitud programmi raames kavatsevad ametiasutused kriisist mõjutatud pankade rekapiitalizeerimist ja rehabiliteerimist jätkata.

Peale pangandussüsteemi restruktureerimise ja tugevdamise vajaduse on struktuurireformidega seotud põhiliste probleemide hulgas veel tööpuuduse vähendamine ja samal ajal tööjõus osalemise määra tõstmine (eelkõige naiste puhul), sissetulekute erinevuste ja piirkondlike erinevuste vähendamine, rannikul asuva madala lisandväärtusega eksporditööstuse arengule liigse tuginemise vähendamine ning ebatõhusa hinnatoetuste süsteemi reformimine ja samal ajal sotsiaalse turvavõrgu tugevdamine.

Nagu märgitud, kiitis IMFi juhatus 2013. aasta 7. juunil heaks 1,75 miljardi USA dollari suuruse (400 % Tuneesia kvoodist) kaheaastase tugilaenu. IMFi programmi põhieesmärk on i) säilitada makromajanduslik stabiilsus osaliselt struktuurireformide elluviimise ja pankade valikulise rekapiitalizeerimise kaudu; ii) toetada kaasavat majanduskasvu; iii) vähendada välist haavatavust ning iv) parandada investorite ja rahastajate usaldust.

Korrigeeritud prognoosid viitavad märkimisväärsetele maksebilansi vajadustele aastatel 2014–2015, arvestades et välisrahastuse puudujääk on kokkuvõttes hinnanguliselt 4,4 miljardit USA dollarit. Rahastuse puudujääk tuleneb laias laastus kahest tegurist: jooksevkonto püsivalt suurest puudujäägist ja vajadusest kasvatada aastatel 2014–2015 välisvaluutareserve. Tugilaenu ja Maailemapanga arengupoliitika laenu alusel tehtud väljamakseid arvesse võtmata on Tuneesia välisrahastuse puudujääk kõnealusel ajavahemikul 3,0 miljardit USA dollarit. Kavandatud ELi makromajanduslik finantsabi aitaks katta aastate 2014–2015 välisrahastuse puudujäägist umbes 10,8 %.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Puuduvad.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Euroopa Liit soovib arendada Tuneesiaga tihedaid suhteid ja toetada Tuneesia majanduslikke ja poliitilisi reforme. 1995. aastal sai Tuneesiast esimene Vahemere lõunapiirkonna riik, kes sõlmis ELiga assotsieerimislepingu. See leping on jätkuvalt kahepoolse koostöö õiguslik alus. Kahepoolseid suhteid on veelgi tugevdatud ELi naabruspoliitikaga, muu hulgas võttes vastu

viieaastased Euroopa naabruspoliitika tegevuskavad, millega kehtestati koostöö strateegilised eesmärgid ja millest viimane hõlmab aastaid 2013–2017. Tuneesia on ka Vahemere Liidu liige. Majandussidemed ELiga on olulised. Valdav osa Tuneesia kaubavahetusest toimub ELiga. 2012. aastal pärines 59,3 % Tuneesia impordist EList ja 68,1 % Tuneesia ekspordist oli suunatud ELi. Tuneesia sõltub palju EList ka välismaiste otseinvesteeringute, muude finantsvoogude, rahaülekannete ja sissetuleva turismi osas. 2008. aastal viis Tuneesia lõpule tööstustoodangu tariifide kaotamise, saades seega esimeseks Vahemere piirkonna riigiks, kes sõlmis ELiga vabakaubanduslepingu. EL on pakkunud Tuneesiale võimalust pidada läbirääkimisi põhjaliku ja laiaulatusliku vabakaubanduslepingu üle eesmärgiga anda Tuneesiale täielik juurdepääs ELi ühtsele turule, kuid läbirääkimised ei ole veel alanud.

ELi makromajandusliku finantsabiga täiendatakse kokkuvõttes 445 miljoni euro suurust toetust, mis on antud Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi ja SPRINGi raames, ja eelkõige tingimusi PAR III paketi, milles EL osaleb. Kahe kõnealuse programmi rakendamisel tagatakse ulatuslik kooskõlastamine, sest tegemist on üksteist täiendavate ja tõhustavate programmidega. Kavandatava makromajandusliku finantsabiga pakutakse lühiajalist maksebilansi tuge, riigi ülesehitamise lepinguga toetatakse aga majandusliku ja poliitilise juhtimise meetmete abil demokraatiale ülemineku lõpuleviimist. ELi makromajanduslik finantsabi, mis toetab asjakohase makromajanduspoliitika raamistiku ja struktuurireformide vastuvõtmist Tuneesia ametiasutuste poolt, suurendaks ELi muude finantsinstrumentide abil toimuva osalemise lisandväärtust ja tulemuslikkust. Lisaks täiendaks see rahvusvaheliste finantseerimisasutuste, kahepoolsete rahastajate ja ELi teiste finantseerimisasutuste eraldatud vahendeid, aidates seega parandada kriisi järel rahvusvaheliste rahastajate kogukonna kokku lepitud finantstoetuse paketi üldist tulemuslikkust.

Kokkuvõttes võib öelda, et kuigi Tuneesial on täieliku demokraatia poole liikumisel olnud raskusi ja püsib suur ebakindlus, on riik teinud märkimisväärsed edusamme seoses poliitilise reformiga, mille eesmärk on demokraatlike institutsioonide ja mehhanismide tugevdamine, sealhulgas parlamentaarse mitmeparteisüsteemi ja õigusriigi tugevdamine ning inimõiguste järgimise parandamine. Riik plaanib viia ellu ka majandusreformide kava, millega loodaks alus jätkusuutliku, töökohti loova ja õiglase majanduskasvu mudelile.

Makromajandusliku finantsabi ettepanek on kooskõlas ELi valmisolekuga toetada Tuneesia majanduslikku ja poliitilist üleminekut. See on kooskõlas ka kahe Kirgiisi Vabariiki ja Jordaania Hašimiidi Kuningriiki käsitleva makromajandusliku finantsabi otsuse sõnastusega¹. Nagu on üksikasjalikumalt selgitatud komisjoni ettepanekule lisatud komisjoni talituste töödokumendis, on käesolev ettepanek kooskõlas eelkõige järgmiste põhimõtetega: erakorraline olukord, poliitilised eeltingimused, vastastikune täiendavus, tingimuslikkus ja finantsdistipliin.

Komisjon jätkab makromajandusliku finantsabi andmise ajal kõnealuste kriteeriumide täitmise jälgimist ja hindamist. Poliitiliste eeltingimuste hindamisel teevad komisjoni talitused tihedat koostööd Euroopa välisteenistusega.

¹ 22. oktoobri 2013. aasta otsus nr 1025/2013/EL makromajandusliku finantsabi andmise kohta Kirgiisi Vabariigile; otsuse eelnõu, milles käsitletakse makromajandusliku finantsabi andmist Jordaania Hašimiidi Kuningriigile ja mis peaks vastu võetama 2013. aasta detsembris.

2. HUVIDATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Konsulteerimine huvitatud isikutega

Makromajanduslik finantsabi moodustab osa Tuneesia majanduse stabiliseerimiseks antavast rahvusvahelisest abist. Käesoleva makromajanduslikku finantsabi käsitleva ettepaneku koostamisel konsulteerisid komisjoni talitused Rahvusvahelise Valuutafondi ja Maailmapangaga, kes on juba kehtestanud mahukad rahastamisprogrammid. Samuti on komisjon olnud pidevalt ühenduses Tuneesia ametiasutustega.

• Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Välisnõustajate abiga koostab komisjon 2013. aasta detsembrikuu jooksul Tuneesia riigi raharingluse ja halduskorra kvaliteeti ja usaldusväarsust käsitleva tegevushinnangu.

• Mõju hindamine

Makromajanduslik finantsabi ning sellega seotud majanduslik kohandamis- ja reformiprogramm aitavad Tuneesial katta lühiajalisi rahastamisvajadusi, toetades samal ajal poliitikameetmeid, mille eesmärk on tugevdada maksebilanssi ja eelarvepositsiooni ning edendada jätkusuutlikku majanduskasvu, nagu on kokku lepitud IMFiga. Eelkõige aitab makromajanduslik finantsabi parandada riigi rahanduse juhtimise tõhusust ja läbipaistvust; soodustada eelarvereforme maksulaekumiste suurendamiseks ja maksusüsteemi astmelisuse parandamiseks; toetada praegu sotsiaalse turvavõrgu tugevdamiseks tehtavaid püüdlusi; edendada tööturureforme (tööpuuduse vähendamiseks ja eeskätt naiste tööturul osalemise määra suurendamiseks) ning hõlbustada kaubandust ja investeeringuid reguleerivat raamistikku parandavate meetmete vastuvõtmist.

3. ETTEPANeku ÕIGUSLIK KÜLG

• Kavandatud meetmete kokkuvõte

Euroopa Liit annab Tuneesiale keskmise tähtajaga laenuna makromajanduslikku finantsabi maksimaalses kogusummas 250 miljonit eurot. Abi eesmärgid on i) aidata katta Tuneesia vajadust välisrahastuse järele aastatel 2014–2015, vastavalt komisjoni poolt IMFi hinnangu põhjal kindlaks tehtule; ii) toetada eelarve konsolideerimist ja välist stabiliseerimist IMFi programmi raames; iii) hõlbustada ja julgustada Tuneesia ametiasutuste jõupingutusi ELi ja Tuneesia vahel sõlmitud Euroopa naabruspoliitika tegevuskava raames määratletud meetmete rakendamisel ja iv) toetada struktuurireforme, mille eesmärk on parandada üldist makromajanduslikku juhtimist, tugevdada majanduse juhtimist ja läbipaistvust ning parandada jätkusuutlikuks majanduskasvuks vajalikke tingimusi.

Kavakohaselt makstakse abi välja kolme osamaksena. Esimene osamakse (90 miljonit eurot) tehakse eeldatavasti 2014. aasta keskel. Teine osamakse (80 miljonit eurot), mis sõltub mitme poliitilise meetme võtmisest, võidakse teha 2014. aasta lõpus. Eeldusel et poliitilised meetmed on võetud, võidakse kolmas ja viimane osamakse (80 miljonit eurot) teha 2015. aasta esimesel poolel. Abi andmist haldab komisjon. Vastavalt finantsmäärusele kohaldatakse erisätteid pettuste ja muu eeskirjade eiramise ärahoidmiseks.

Nagu tavaliselt makromajandusliku finantsabi puhul eeldab väljamaksete tegemine IMFiga sõlmitud rahastamiskokkuleppe (tugilaen) läbivaatamise positiivset tulemust. Peale selle peaksid komisjon ja Tuneesia ametiasutused sõlmima vastastikuse mõistmise memorandum, milles lepatakse kokku teatavates struktuurireformimeetmetes. Komisjon keskendub struktuurireformidele, mille eesmärk on parandada üldist makromajanduslikku juhtimist ja jätkusuutlikuks majanduskasvuks vajalikke tingimusi (nt seades sihiks riigi rahanduse juhtimise läbipaistvuse ja tõhususe; eelarvereformid; sotsiaalset turvavõrku tugevdavad reformid; tööturureformid ning kaubandust ja investeringuid reguleerivat raamistikku parandavad reformid).

Otsus anda kogu makromajanduslik abi laenudena tuleneb Tuneesia arengutasemest (sissetulek inimese kohta) ja võlanäitajatest. See on kooskõlas käsitlemusega, mida kohaldavad Tuneesia suhtes Maailmapank ja IMF. Tuneesia ei ole kõlblik sooduskrediidi saamiseks Rahvusvaheliselt Arenguassotsiatsioonilt ega IMFi vaesuse vähendamise ja majanduskasvu rahastamisvahendist.

- **Õiguslik alus**

Ettepaneku õiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikkel 212.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamisel lähtutakse tõdemusest, et liikmesriigid eraldi ei suuda Tuneesia lühiajalist makromajanduslikku stabiilsust täielikult tagada, mistõttu on see eesmärk paremini saavutatav ELi tasandil. Selle peamiseks põhjuseks on riikide eelarvevõimaluste piiratus ning vajadus antavat abi mastaabiefekti ja tulemuslikkuse saavutamiseks piisavalt koordineerida.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas: ettepanek ei lähe lühiajalise makromajandusliku stabiilsuse saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Tugilaenuga seoses IMFi tehtud prognoosidel põhineva komisjoni hinnangu järgi katab antava abi summa ajavahemikus 2014–2015 puuduvatest vahenditest 10,8 %. Kahepoolsetelt ja mitmepoolsetelt rahastajatelt ning võlausaldajatelt Tuneesiale lubatud abi silmas pidades käsitatakse seda ELi jaoks kohase koormusena.

- **Vahendi valik**

Projektide finantseerimine või tehniline abi ei oleks nimetatud makromajanduslike eesmärkide saavutamiseks sobiv ega piisav. Muude ELi vahenditega võrreldes on makromajandusliku finantsabi peamine eelis see, et selle abil saab leevendada vajadust välisrahastuse järele, aidata luua stabiilse makromajandusliku raamistiku, edendades muu hulgas maksebilansi ja eelarve jätkusuutlikkust, ning aidata ühtlasi luua sobiva raamistiku struktuurireformide jaoks. Kuna makromajanduslik finantsabi aitab ehitada üles asjakohast makromajandus- ja struktuuripoliitika raamistikku, võib see aidata suurendada ka ELi muude, kitsamini piiritletud eesmärgiga finantsinstrumentide abil Tuneesias rahastatavate meetmete tulemuslikkust.

Lisaks tugevdab kavandatud programm valitsuse pühendumust reformide elluviimisel ja püüdlusi tihendada sidemeid ELiga. Seda aitab muu hulgas saavutada abi väljamaksmise asjakohane tingimuslikkus. Laiemas kontekstis annab programm piirkonna teistele riikidele signaali selle kohta, et EL on valmis majanduslikult raskel ajal toetama selliseid riike, kes on selgelt alustanud poliitiliste reformide elluviimist.

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud abi antakse laenuna ning seda tuleks rahastada laenutehinguga, mille ELi nimel teeb komisjon. Abiga seotud eelarvekulu koosneb väljamakstud summadest 9 % kandmisest ELi välistegevuse tagatisfondi; raha kantakse eelarverealet 01 03 06 („Maksed tagatisfondi”)². Eeldades, et laenu esimene ja teine osamakse kogusummas 170 miljonit eurot tehakse 2014. aastal ja laenu kolmas osamakse summas 80 miljonit eurot tehakse 2015. aastal, ning kooskõlas tagatisfondi mehhanismi reguleerivate eeskirjadega, tehakse eraldised 2016.–2017. aasta eelarvetest.

5. TÄIENDAV TEAVE

- **Ülevaatamis-/läbivaatamis-/aegumisklausel**

Ettepanek sisaldab aegumisklauslit. Kavandatav makromajanduslik finantsabi oleks kättesaadav kahe ja poole aasta jooksul alates esimesest päevast pärast vastastikuse mõistmise memorandumi jõustumist.

²

Alates 2014. aasta eelarvest on eelarverida nr 01 04 01 14 numbriga 01 03 06.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

makromajandusliku finantsabi andmise kohta Tuneesia Vabariigile

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 212,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut³,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu (edaspidi „liit”) ja Tuneesia Vabariigi (edaspidi „Tuneesia”) vaheliste suhete alus on Euroopa naabruspoliitika. Euroopa-Vahemere piirkonna assotsieerimisleping ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia vahel jõustus 1998. aasta 1. märtsil. Vastavalt kõnealusele assotsieerimislepingule viis Tuneesia 2008. aastal lõpule tööstustoodangu tariifide kaotamise, saades seega esimeseks Vahemere piirkonna riigiks, kes sõlmis ELiga vabakaubanduslepingu. Kahepoolset poliitilist dialoogi ja majanduskoostööd on edasi arendatud Euroopa naabruspoliitika tegevuskavade raames, millest viimane, arutlusel olev kava hõlmab 2013.–2017. aastat.
- (2) Tuneesia majandust on märkimisväärselt mõjutanud riigisisesed sündmused, mis olid seotud Vahemere lõunapiirkonnas alates 2010. aasta lõpust toimunud sündmustega, mida tuntakse nn araabia kevadena, ning seejärel piirkonnas, eelkõige naaberriigis Liibüas, alanud rahutustega. Need sündmused ja halb üleilmne majanduskeskkond, eriti majanduslangus euroalal (Tuneesia peamine kaubandus- ja finantspartner), on Tuneesia majandust väga negatiivselt mõjutanud ning põhjustanud majanduskasvu aeglustumise ja tekitanud suure välisrahastamis- ja eelarvepuudujäägi.
- (3) Pärast president Ben Ali võimult kukutamist 2011. aasta 14. jaanuaril toimusid sama aasta 23. oktoobril Tuneesia esimesed vabad ja demokraatlikud valimised. Alates sellest ajast on tegutsenud ka riigi põhiseaduslik kogu ja kuigi poliitiline üleminek ei ole kulgenud raskusteta, teevad peamised poliitilised jõud ühiseid jõupingutusi, et reforme jätkata ja liikuda täieliku demokraatliku süsteemi poole.
- (4) Alates araabia kevade algusest on liit mitmel korral väljendanud oma valmisolekut toetada Tuneesia majanduslikku ja poliitilist reformiprotsessi. Seda valmisolekut kinnitati 2012. aasta novembris toimunud liidu ja Tuneesia assotsiatsiooninõukogu kohtumise järeldustes. Liidu rahaline toetus Tuneesia reformiprotsessile on kooskõlas

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ Euroopa Parlamendi ... 2012. aasta seisukoht ja nõukogu 2012. aasta otsus.

Euroopa naabruspoliitika kontekstis kehtestatud liidu Vahemere lõunapiirkonna poliitikaga.

- (5) Liidu antav makromajanduslik finantsabi peaks olema erandlik rahastamisvahend, millega antakse sidumata ja mittesihotstarbelist maksebilansi toetust, mille eesmärk on toetada abisaaja jätkusuutliku välisrahastamise taastamist ja millega peaks kaasnema sellise poliitilise programmi rakendamine, mis hõlmaks eelkõige programmitöö perioodil maksebilansi olukorra parandamiseks võetavaid tugevaid kohandamis- ja struktuurireformimeetmeid, ning asjaomaste liiduga sõlmitud lepingute ja kehtestatud programmide tugevam rakendamine.
- (6) 2013. aasta aprillis leppisid Tuneesia ametiasutused ja Rahvusvaheline Valuutafond (IMF) kokku kolmeaastases mitte-ennetavas tugilaenus (edaspidi „IMFi programm”), mille maht on 1 150 miljonit SDRi (IMFi arvestusühikud), et toetada Tuneesia majanduslikku kohandamis- ja reformiprogrammi. IMFi programmi eesmärgid on kooskõlas liidu antava makromajandusliku finantsabi eesmärkidega, milleks on lühiajaliste maksebilansi raskuste leevendamine ja selliste jõuliste kohandamismeetmete rakendamine, mis on vastavuses liidu antava makromajandusliku finantsabi eesmärkidega.
- (7) Aastatel 2011–2013 andis liit oma tavapärase koostööprogrammi raames Tuneesia poliitilisele ja majanduslikule reformikavale 290 miljonit eurot toetust. Lisaks anti nimetatud aastatel Tuneesiale programmist partnerluse, reformi ja kaasava majanduskasvu toetuseks (SPRING) 155 miljonit eurot.
- (8) Halveneva majandusolukorra ja tulevikuväljavaate tõttu palus Tuneesia 2013. aasta augustis liidult makromajanduslikku finantsabi.
- (9) Arvestades et Euroopa naabruspoliitika hõlmab Tuneesiat, peaks tal olema õigus saada liidu makromajanduslikku finantsabi.
- (10) Pidades silmas asjaolu, et Tuneesia maksebilansis on jätkuvalt märkimisväärne välisrahastuse puudujääk ka pärast IMFi ja teiste mitmepoolsete institutsioonide ressursside eraldamist, on liidu makromajanduslik finantsabi Tuneesiale (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi”) praeguses erandlikus olukorras asjakohane, et toetada majanduse stabiliseerimist koostöös IMFi programmiga. Liidu makromajanduslik finantsabi toetaks Tuneesia majanduse stabiliseerimist ja struktuurireformikava, täiendades IMFi rahastamisvahendeid.
- (11) Liidu makromajandusliku finantsabi eesmärk peaks olema toetada jätkusuutliku välisrahastamise taastamist Tuneesias, toetades seeläbi Tuneesia majanduslikku ja sotsiaalset arengut.
- (12) Liidu makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse aluseks täielikud kvantitatiivsed hinnangud, mis käsitlevad Tuneesia täiendavat vajadust välisrahastuse järele, ning võetakse arvesse Tuneesia suutlikkust end rahastada omavahenditest, eelkõige tema käsutuses olevatest rahvusvahelistest reservidest. Liidu makromajanduslik finantsabi peaks täiendama IMFi ja Maailmapanga programme ja ressursse. Makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse samuti arvesse mitmepoolsete rahastajate eeldatavat rahalist panust ja vajadust tagada koormuse õiglane jagunemine liidu ja muude rahastajate vahel, Tuneesias juba kasutatavaid liidu muid välisrahastamisvahendeid ning liidu osalemisega saavutatavat lisandväärtust.

- (13) Komisjon peaks tagama, et liidu makromajanduslik finantsabi oleks õiguslikult ja olemuslikult kooskõlas välistegevuse eri valdkondade peamiste põhimõtete, eesmärkide ja meetmetega ning liidu muu asjaomase poliitikaga.
- (14) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama liidu välispoliitikat Tuneesia suhtes. Komisjoni talitused ja Euroopa välisteenistus peaksid tegema makromajandusliku finantsabi andmise käigus tihedat koostööd, et kooskõlastada liidu välispoliitikat ja tagada selle järjepidevus.
- (15) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama Tuneesia pühendumist liiduga ühistele väärtustele, sealhulgas demokraatialle, õigusriigi põhimõtte järgimisele, heale valitsemistavale, inimõiguste austamisele, säästvate arengule ja vaesuse vähendamisele, ning ka tema pühendumist avatud, eeskirju järgiva ja õiglase kaubanduse põhimõtetele.
- (16) Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus peaks olema see, et Tuneesia järgib tõhusaid demokraatlikke mehhanisme, nagu parlamentaarne mitmeparteisüsteem ja õigusriigi põhimõte, ning tagab inimõiguste austamise. Lisaks peaksid liidu makromajandusliku finantsabi konkreetsed eesmärgid suurendama Tuneesias riigi rahanduse juhtimise süsteemide tõhusust ja läbipaistvust ja nendega seotud aruandekohustusi ning soodustama jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisele, töökohtade loomisele ja eelarve konsolideerimisele suunatud struktuurireforme. Komisjon peaks korrapäraselt jälgima nii eeltingimuste täitmist kui ka kõnealuste eesmärkide saavutamist.
- (17) Selleks et tagada liidu makromajandusliku finantsabiga seotud liidu finantshuvide tõhus kaitse, peaks Tuneesia võtma asjakohased meetmed kõnealuse abiga seotud pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks. Lisaks tuleks sätestada, et komisjon teeb kontrollle ja Euroopa Kontrollikoda teostab auditeid.
- (18) Liidu makromajandusliku finantsabi andmisega ei piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu volitusi.
- (19) Makromajandusliku finantsabi jaoks vajalike eraldiste suurus peaks olema kooskõlas mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud eelarveassigneeringutega.
- (20) Liidu makromajandusliku finantsabi andmist peaks korraldama komisjon. Selleks et Euroopa Parlament ja nõukogu suudaksid jälgida käesoleva otsuse rakendamist, peaks komisjon neid abiga seotud suundumustest korrapäraselt teavitama ning edastama neile asjakohased dokumendid.
- (21) Et tagada käesoleva otsuse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks rakendamisevolitused anda komisjonile. Nimetatud volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 182/2011⁵.
- (22) Liidu makromajandusliku finantsabi suhtes tuleks kohaldada majanduspoliitilisi tingimusi, mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis. Selleks et tagada ühtsed rakendamistingimused ja tõhusus, tuleks komisjonile anda volitused pidada Tuneesia ametiasutustega kõnealuste tingimuste üle läbirääkimisi määruse (EL) nr 182/2011 kohase liikmesriikide esindajate komitee järelevalve all. Nimetatud määruse kohaselt peaks kõikidel juhtudel, mida ei ole selles määruses sätestatud, kohaldama üldreeglina nõuandemenetlust. Võttes arvesse asjaolu, et üle 90 miljoni euro suurusel

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

abil võib olla oluline mõju, on nii mahukate tehingute puhul asjakohane kasutada kontrollimenetlust. Pidades silmas Tuneesiale antava liidu makromajandusliku finantsabi suurust, tuleks vastastikuse mõistmise memorandumi vastuvõtmise ning abi igasuguse vähendamise, peatamise või tühistamise suhtes kohaldada kontrollimenetlust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liit eraldab Tuneesiale maksimaalselt 250 miljonit eurot makromajanduslikku finantsabi (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi”), et toetada Tuneesia majanduse stabiliseerimist ja reforme. Abi aitab katta Tuneesia maksebilansi vajadusi, mis on kindlaks tehtud IMFi programmis.
2. Kogu makromajanduslik finantsabi antakse Tuneesiale laenudena. Komisjoni volitatakse laenama liidu nimel vajalikud rahalised vahendid kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt ja laenama need edasi Tuneesiale. Laenude maksimaalne tähtaeg on 15 aastat.
3. Liidu makromajandusliku finantsabi andmist korraldab komisjon kooskõlas IMFi ja Tuneesia vahel sõlmitud kokkulepete või ühiste arusaamadega ning ELi-Tuneesia assotsieerimislepingus ja Euroopa naabruspoliitika raames ajavahemikuks 2013–2017 kokku lepitud ELi-Tuneesia tegevuskavas sätestatud majandusreformide peamiste põhimõtete ja eesmärkidega. Komisjon teavitab korrapäraselt Euroopa Parlamenti ja nõukogu liidu makromajandusliku finantsabiga, sh abi väljamaksetega, seotud suundumustest ning esitab nendele institutsioonidele õigel ajal asjakohased dokumendid.
4. Liidu makromajanduslikku finantsabi on võimalik saada kahe ja poole aasta jooksul alates esimesest päevast pärast artikli 3 lõikes 1 osutatud vastastikuse mõistmise memorandumi jõustumist.
5. Kui Tuneesia rahastamisvajadus väheneb liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksete perioodil olulisel määral võrreldes algsete prognoosidega, vähendab komisjon antava abi summat või peatab või tühistab abi andmise, kasutades artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlust.

Artikkel 2

Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus on see, et Tuneesia järgib tõhusaid demokraatlikke mehhanisme, nagu parlamentaarne mitmeparteisüsteem ja õigusriigi põhimõte, ning tagab inimõiguste austamise. Komisjon jälgib kõnealuse eeltingimuse täitmist kogu liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodi jooksul. Käesolevat artiklit kohaldatakse kooskõlas nõukogu otsusega 2010/427/EL⁶.

Artikkel 3

1. Komisjon lepib vastavalt artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele Tuneesia ametiasutustega kokku liidu makromajandusliku finantsabi andmise eelduseks olevad ning sõnaselgelt määratletud majanduspoliitilised ja finantstingimused, mis

⁶ Nõukogu otsus 2010/427/EL, 26. juuli 2010, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

keskenduvad struktuurireformidele ja riigi rahanduse usaldusväärsusele ning mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis, mis hõlmab muu hulgas kõnealuste tingimuste täitmise ajakava. Vastastikuse mõistmise memorandumis kindlaks määratud majanduspoliitilised ja finantstingimused peavad olema kooskõlas artikli 1 lõikes 3 osutatud kokkulepete ja ühiste arusaamadega, sealhulgas Tuneesia poolt IMFi toetusel rakendatavate makromajanduslike kohandamis- ja struktuurireformiprogrammidega.

2. Nende tingimuste eesmärk on eelkõige suurendada Tuneesia riigi rahanduse juhtimise süsteemide, sealhulgas liidu makromajandusliku finantsabi kasutamise tõhusust ja läbipaistvust ning nendega seotud aruandekohustusi. Poliitikameetmete väljatöötamisel tuleb nõuetekohaselt arvestada ka turgude vastastikusel avamisel tehtavaid edusamme, eeskirjadel põhineva ja õiglase kaubanduse arengut ning liidu välispoliitika muid prioriteete. Kõnealuste eesmärkide saavutamisel tehtavate edusammude üle teeb komisjon korrapäraselt järelevalvet.
3. Liidu makromajandusliku finantsabi üksikasjalikud finantstingimused sätestatakse laenulepingus, mille sõlmivad komisjon ja Tuneesia ametiasutused.
4. Komisjon kontrollib korrapäraselt, et artikli 4 lõikes 3 osutatud tingimused oleksid jätkuvalt täidetud, sealhulgas kontrollib komisjon Tuneesia majanduspoliitika sobivust liidu makromajandusliku finantsabi eesmärkidega. Seejuures teeb komisjon tihedat koostööd IMFi ja Maailmapanga ning vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukoguga.

Artikkel 4

1. Komisjon eraldab liidu makromajanduslikku finantsabi lõikes 3 sätestatud tingimuste kohaselt kolme laenumaksena. Iga osamakse suurus määratakse kindlaks vastastikuse mõistmise memorandumis.
2. Liidu makromajanduslik finantsabi tuleks vajaduse korral eraldada vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 480/2009⁷.
3. Komisjon teeb otsuse osamaksed välja maksta kõikide järgmiste tingimuste täitmise korral:
 - (a) artiklis 2 sätestatud eeltingimus,
 - (b) sellise poliitilise programmi jätkuv ja rahuldav elluviimine, mis hõlmab tugevaid kohandamis- ja struktuurireformimeetmeid, mida toetab IMFi mitte-ennetav krediidikokkulepe, ning
 - (c) vastastikuse mõistmise memorandumis kokku lepitud majanduspoliitiliste ja finantstingimuste täitmine teatava ajavahemiku jooksul.Teine osamakse tehakse kõige varem kolm kuud pärast esimese osamakse tegemist. Kolmas osamakse tehakse kõige varem kolm kuud pärast teise osamakse tegemist.
4. Kui lõikes 3 sätestatud tingimused ei ole täidetud, peatab või tühistab komisjon ajutiselt liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksed. Sellisel juhul esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule peatamise või tühistamise põhjendused.

⁷ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 480/2009, 25. mai 2009, välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta (ELT L 145, 10.6.2009, lk 10).

5. Liidu makromajanduslik finantsabi makstakse välja Tuneesia keskpangale. Vastavalt vastastikuse mõistmise memorandumis kokkulepitavatele tingimustele ja sealhulgas eeldusel, et täiendav rahastamisvajadus leiab kinnitust, võib liidu rahalised vahendid maksta Tuneesia rahandusministeeriumile kui lõplikule abisaajale.

Artikkel 5

1. Liidu makromajandusliku finantsabiga seotud laenuvõtmis- ja laenuandmistehingud tehakse eurodes ühe ja sama väärtuspäeva kursiga ning nende puhul ei kohaldata liidu suhtes laenutähtaegade muutmist ning nendest ei tulene liidule valuuta- ja intressimäärariski ega mingeid muid kommertsriske.
2. Kui asjaolud seda võimaldavad ning kui Tuneesia seda taotleb, võib komisjon võtta vajalikke meetmeid, et tagada laenulepingu tingimustesse varasema tagasimaksmise klausli lisamine ning vastava klausli lisamine ka laenuvõtmistehingute tingimustesse.
3. Kui asjaolud võimaldavad laenu intressimäära parandamist ning kui Tuneesia seda taotleb, võib komisjon otsustada esialgse laenu täielikult või osaliselt refinantseerida või asjaomased finantstingimused ümber korraldada. Refinantseerimine või ümberkorraldamine toimub kooskõlas lõigetega 1 ja 4 ega põhjusta asjaomase laenu kestuse pikenemist ega refinantseerimise või ümberkorraldamise kuupäevaks laekumata põhisumma suurenemist.
4. Tuneesia kannab kõik liidu kulud seoses käesoleva otsuse alusel laenu võtmise ja andmise tehingutega.
5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu lõigetes 2 ja 3 osutatud tehingute arengust.

Artikkel 6

1. Liidu makromajanduslikku finantsabi rakendatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012⁸ ja komisjoni delegeeritud määrusele (EL) nr 1268/2012⁹.
2. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel kasutatakse otsest haldamist.
3. Tuneesia ametiasutustega sõlmitavad vastastikuse mõistmise memorandum ja laenuleping sisaldavad sätteid, millega
 - (a) tagatakse, et Tuneesia kontrollib korrapäraselt liidu eelarvest eraldatud vahendite nõuetekohast kasutamist, võtab asjakohaseid meetmeid rikkumiste ja pettuste ärahoidmiseks ning vajaduse korral ka õiguslikke meetmeid, et nõuda tagasi kõik käesoleva otsuse alusel antud ebaseaduslikult omastatud rahalised vahendid;
 - (b) tagatakse liidu finantshuvide kaitse ning eelkõige kehtestatakse konkreetsed meetmed liidu makromajanduslikku finantsabi mõjutavate pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks, tehes seda

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, 25. oktoober 2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁹ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, 29. oktoober 2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 988/95,¹⁰ nõukogu määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96¹¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 883/2013¹²;

- (c) antakse komisjonile, sealhulgas Euroopa Pettustevastasele Ametile, või tema esindajatele sõnaselged volitused kontrollimiste, sealhulgas kohapealsete kontrollide ja uurimiste läbiviimiseks;
 - (d) antakse komisjonile ja Euroopa Kontrollikoja sõnaselgelt õigus teostada liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodil ja selle järel auditeid, sealhulgas dokumentide auditeid ja kohapealseid auditeid, nagu näiteks tegevuse hindamine;
 - (e) tagatakse, et liidul on õigus nõuda laenu ennetähtaegset tasumist, kui on kindlaks tehtud, et Tuneesia on liidu makromajandusliku finantsabi haldamise kontekstis olnud seotud mis tahes pettuse või korrupsioonijuhtumiga või mõne muu ebaseadusliku tegevusega, mis kahjustab liidu finantshuve.
4. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamise ajal korraldab komisjon tegevuse hindamisi, et kontrollida Tuneesia finantskorra, haldusmenetluste ning sise- ja väliskontrollimehhanismide usaldusväärsust, kui see on abi andmise seisukohast oluline.

Artikkel 7

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 8

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga aasta 30. juuniks aruande käesoleva otsuse rakendamise kohta eelnenud aastal ja hinnangu sellele. Aruandes
 - (a) analüüsitakse liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel tehtud edusamme;
 - (b) hinnatakse Tuneesia majanduslikku olukorda ja väljavaateid ning edusamme, mida on tehtud artikli 3 lõikes 1 osutatud poliitikameetmete rakendamisel;
 - (c) näidatakse, et vastastikuse mõistmise memorandumis sätestatud majanduspoliitilised tingimused, Tuneesia jooksvad majandus- ja eelarvetulemused ning komisjoni otsus teha liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksed on üksteisega seotud.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt kaks aastat pärast artikli 1 lõikes 4 osutatud abiperioodi lõppemist järelhindamise aruande, milles

¹⁰ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95, 18. detsember 1995, Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

¹¹ Nõukogu määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, 11. november 1996, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, 11. september 2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

hinnatakse liidu makromajandusliku finantsabi tulemusi ja tõhusust ning seda, mil määral on liidu makromajanduslik finantsabi aidanud kaasa abi eesmärkide saavutamisele.

Artikkel 9

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB) struktuurile
- 1.3. Ettepaneku/algatuse liik
- 1.4. Eesmärgid
- 1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus
- 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Makromajanduslik finantsabi Tuneesia Vabariigile

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB¹³) struktuurile

Poliitikavaldkond: Jaotis 01 – Majandus- ja rahandusvaldkond

Tegevus: 03 – Rahvusvahelised majandus- ja rahandusküsimused

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

X Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

„Suurendada heaolu ka väljaspool ELi”

Peamised valdkonnad, millega on seotud majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadi tegevus:

1. Euroopa naabruspoliitika rakendamise edendamine, süvendades majandusanalüüse ja tugevdades poliitikadialoogi ja nõuandeid tegevuskavade majandusaspektide kohta;

2. koostöös asjaomaste rahvusvaheliste finantseerimisasutustega kolmandatele partnerriikidele antava makromajandusliku finantsabi arendamine, jälgimine ja rakendamine.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Erieesmärk nr 1: „Makromajandusliku finantsabi andmine kolmandatele riikidele, et aidata lahendada nende maksebilansi probleeme ja taastada välisvõla jätkusuutlik tase”.

Asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile: rahvusvahelised majandus- ja finantssuhted, ülemaailmne valitsemine.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Kavandatud abi seisneb ELi 250 miljoni euro suuruses laenus Tuneesia Vabariigile (edaspidi „Tuneesia”), et aidata muuta Tuneesia maksebilanss jätkusuutlikumaks. Kolme osamaksena väljamakstav abi aitab riigil ületada majanduslikke ja sotsiaalseid probleeme, millega tal on tulnud tegeleda riigisiseste ja piirkondlike rahutuste tagajärjel. Samuti edendab see struktuurireforme, mille abil toetatakse jätkusuutlikku majanduskasvu ja parandatakse riigi rahanduse juhtimist.

¹³

ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

1.4.4. *Tulemus- ja mõjunäitajad*

Ametiasutused peavad andma komisjoni talitustele korrapäraselt aru mitme näitaja kohta ning esitama enne abi teise ja kolmanda osamakse tegemist põhjaliku aruande selle kohta, kas nende tegevus vastab kokkulepitud poliitikatingimustele.

Komisjoni talitused jätkavad Tuneesia rahanduse juhtimise jälgimist ka pärast käesoleva ettepaneku ettevalmistamise käigus korraldatud raharingluse ja halduskorra hindamist. ELi delegatsioon Tuneesias esitab abi jälgimise seisukohast olulistel teemadel korrapäraselt aruandeid. Komisjoni talitused suhtlevad tihedalt IMFi ja Maailmapangaga, et saada osa nende kogemustest seoses käimasoleva tegevusega Tuneesias.

Kavandatud seadusandliku otsuse ettepanekuga on ette nähtud nõukogule ja Euroopa Parlamendile esitatav iga-aastane aruanne, mis sisaldab hinnangut abi andmise rakendamise kohta. Kahe aasta jooksul pärast rakendusaja lõppu teostatakse abi sõltumatu järeelhindamine.

1.5. **Ettepaneku/algatuse põhjendus**

1.5.1. *Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused*

Abi väljamaksed sõltuvad Tuneesia ja IMFi vahel sõlmitud tugilaenulepingu rahuldavast rakendamisest. Lisaks lepib komisjon Tuneesia ametiasutustega kokku konkreetsetes poliitikatingimustes, mis loetletakse vastastikuse mõistmise memorandumis ja mis peavad enne teise ja kolmanda osamakse tegemist täidetud olema.

1.5.2. *Euroopa Liidu meetme lisandväärtus*

Aidates riigil riigisisestest ja piirkondlikest rahutustest tingitud majandusvapurustest üle saada, toetab kavandatud makromajanduslik finantsabi riigis makromajandusliku stabiilsuse, majandusreformide ja poliitilise arengu edendamist. Täiendades rahvusvaheliste finantseerimisasutuste, ELi ja teiste rahastajate eraldatud vahendeid, aitab see parandada kriisi järel rahvusvaheliste rahastajate kogukonna kokku lepitud finantstoetuse paketi üldist tulemuslikkust.

Ühtlasi tugevdab kavandatud programm valitsuse pühendumust reformide elluviimisel ja püüdlusi tihendada sidemeid ELiga. Seda aitab muu hulgas saavutada abi väljamaksmise asjakohane tingimuslikkus. Laiemas kontekstis annab programm piirkonna teistele riikidele signaali selle kohta, et EL on valmis majanduslikult raskel ajal toetama selliseid riike, kes on selgelt alustanud poliitiliste reformide elluviimist.

1.5.3. *Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid*

Alates 2004. aastast on makromajandusliku finantsabi andmise kohta teostatud kokku 15 järeelhindamist. Kõnealuste hindamiste järgi aitab makromajandusliku finantsabi andmine parandada abisaava riigi maksebilansi jätkusuutlikkust, makromajanduslikku stabiilsust ja struktuurireformide elluviimist, kuigi mõnikord on selle mõju tagasihoidlik ja kaudne. Enamikul juhtudel on makromajandusliku finantsabi andmisel olnud abisaavate riikide maksebilansile positiivne mõju ning see on aidanud leevendada survet nende eelarvele. Ühtlasi on see kaasa toonud mõnevõrra kiirema majanduskasvu.

1.5.4. *Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega*

EL on üks Tuneesia peamisi rahastajaid. Ajavahemikul 2011–2013 on EL andnud oma korrapärase koostöö raames Tuneesia poliitilisele ja majanduslikule

reformikavale 290 miljoni euro ulatuses toetusi. Lisaks on nimetatud ajavahemikul eraldatud Tuneesiale 140 miljonit eurot programmist partnerluse, reformi ja kaasava majanduskasvu toetuseks (SPRING).

Muude ELi vahenditega võrreldes on makromajandusliku finantsabi peamine eelis see, et selle abil saab aidata luua stabiilse makromajandusliku raamistiku, edendades sealhulgas maksebilansi ja eelarvepositsiooni jätkusuutlikkust, ning aidata luua sobiva raamistiku struktuurireformide jaoks. Makromajandusliku finantsabi raames ei anta korrapärast finantsabi ja see ei ole mõeldud abisaavate riikide majandusliku või sotsiaalse arengu toetamiseks. Makromajandusliku finantsabi andmine tuleb lõpetada kohe, kui riigi rahanduse välispositsioon on taas jätkusuutlik. Pärast seda tuleb abi andmisega hakata tegelema ELi tavapäraste koostöö toetamise vahendite kaudu.

Makromajanduslik finantsabi peaks täiendama ka rahvusvaheliste finantseerimisasutuste meetmeid, eelkõige IMFi tugilaenu ning Maailmapanga arengupoliitika laenuga toetatavat kohandamis- ja reformiprogrammi.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

X **Piiratud kestusega** ettepanek/algatus

X Ettepaneku/algatuse kehtivusaeg on kaks ja pool aastat alates vastastikuse mõistmise memorandumi jõustumisest, nagu on sätestatud otsuse artikli 1 lõikes 4

X Finantsmõju avaldub ajavahemikul 2014–2017

1.7. Kavandatud eelarve täitmise viisid¹⁴

X **Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine** komisjoni poolt

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Kõnealune abi on makromajanduslikku laadi ning kooskõlas IMFi toetatava majandusprogrammiga. Komisjoni talitused lähtuvad meetmete järelevalves tugilaenulepingu rakendamisel tehtud edusammudest ja Tuneesia ametiasutustega vastastikuse mõistmise memorandumis kokku lepitud konkreetsete reformimeetmete elluviimisest (vt ka punkt 1.4.4).

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Välja selgitatud ohud

Kavandatud makromajandusliku finantsabiga on seotud väärkasutuse ja poliitikameetmetega seotud ning poliitilised riskid.

Esineb oht, et kuna makromajanduslik finantsabi ei ole ette nähtud konkreetsete kulutuste tegemiseks, võidakse seda kasutada pettuse eesmärgil. Üldiselt on see oht seotud selliste teguritega nagu keskpanga ja rahandusministeeriumi juhtimissüsteemide kvaliteet ning sise- ja välisauditi suutlikkus.

Teine oluline oht seoses abi andmisega tuleneb majanduslikust ja poliitilisest ebakindlusest asjaomases piirkonnas, eeskätt Liibüas, mis otseselt mõjutab Tuneesia majandust. Peamine riigisisene oht tuleneb poliitilise ja majandusliku

¹⁴ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

reformiprotsessi keerukusega seotud ebastabiilsusest. Rahvusvahelise kogukonna toetatavate stabiliseerimis- ja reformimeetmete, sealhulgas kavandatud makromajandusliku abi andmise täielikku rakendamist võib kahjustada ühiskondlik rahulolematuse.

Ohud tulenevad ka Euroopa ja üleilmse majanduskeskkonna võimalikust halvenemisest ning rahvusvaheliste energia- ja toiduhindade kasvust.

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetodid

Makromajandusliku finantsabi suhtes kohaldatakse kinnitamis-, kontrolli- ja auditeerimismenetlusi, mille eest vastutavad komisjon, sealhulgas Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF), ja Euroopa Kontrollikoda.

2.2.3. Kontrolliga kaasnevate kulude ja sellest saadava kasu hinnang ning veariski taseme prognoos

Komisjoni põhikulusid seoses kinnitamis- ja kontrollimeetoditega, aga ka enne abi andmist korraldatava raharinglust ja halduskorda käsitleva tegevushinnanguga on kirjeldatud tabelis 3.2.1. Peale selle kaasnevad kulud seoses Euroopa Kontrollikoja ja OLAFi võimalike meetmetega. Tegevushinnang ei aita mitte üksnes hinnata rahaliste vahendite väärkasutamise riski, vaid lisaeelisena pakub see kasulikku teavet riigi rahanduse juhtimise valdkonnas vajalike reformide kohta, mida kajastab abi andmise sõltuvus poliitikatingimuste täitmisest. Nõuete mittejärgimise riske (laenu tagasimaksmata jätmine või rahaliste vahendite väärkasutamine) hinnatakse väikeseks, tuginedes makromajandusliku finantsabi vahendi valdkonnas alates selle loomisest saadud kogemustele.

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Pettuse eesmärgil abi kasutamise riskide maandamiseks võetakse mitu meetet.

Esiteks hõlmab Tuneesiale antava makromajandusliku finantsabi kavandatud õiguslik alus pettuste vältimise meetmeid käsitlevat sätet. Kõnealuseid meetmeid kirjeldatakse täpsemalt vastastikuse mõistmise memorandumis ja laenulepingus, milles esitatakse mitu sätet kontrollimise, pettuste ärahoidmise, auditite ja rahaliste vahendite tagasinõudmise kohta pettuste või korrupsiooni korral. Peale selle nähakse ette, et abiga seotakse mitu konkreetset poliitikatingimust, peamiselt riigi rahanduse juhtimise valdkonnas, et tugevdada tõhusust, läbipaistvust ja aruandekohustust.

Teiseks koostavad komisjoni talitused koos nõuetekohaselt volitatud välisekspertidega enne vastastikuse mõistmise memorandumis kokku leppimist Tuneesia rahandusministeeriumi ja keskpanga raharingluse ning halduskorra kohta tegevushinnangu, et täita Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmääruse nõudeid. Kõnealune läbivaatamine hõlmab selliseid valdkondi nagu juhtimisstruktuur ja -korraldus, rahaliste vahendite haldamine ja kontroll, IT-süsteemide turvalisus, sise- ja välisauditi suutlikkus ning keskpanga sõltumatus, ja selle põhjal otsustatakse, kas makromajandusliku finantsabi usaldusväärse finantsjuhtimise raamistik on Tuneesias piisavalt tulemuslik. Kõnealust hindamist arvesse võttes võib kokkuleppel riigi ametiasutustega kehtestada abisaajate rahaliste vahendite haldamise suhtes kohaldatavad erimehhanismid. Lisaks makstakse abi Tuneesia keskpangas spetsiaalselt selleks loodud kontole.

Makromajandusliku finantsabi suhtes kohaldatakse kinnitamis-, kontrolli- ja auditeerimismenetlusi, mille eest vastutavad komisjon, sealhulgas OLAF, ja Euroopa Kontrollikoda.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

01 03 02 – Makromajanduslik abi

01 03 06 – Maksed tagatisfondi¹⁵

Järjestatud mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide kaupa ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata ⁽¹⁶⁾	EFTA ¹⁷ riigid	Kandidaatriigid ¹⁸	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses
4	01 03 02 Makromajanduslik abi	Liigendatud	EI	EI	EI	EI
4	01 03 06 Maksed tagatisfondi	Liigendatud	EI	EI	EI	EI

01 03 06 – Euroopa Liidu tagatis ELi laenudele, mis on mõeldud makromajandusliku finantsabi andmiseks kolmandatele riikidele. Makseid välistegevuse tagatisfondi tehakse vastavalt muudetud fondimäärusele. Nimetatud määruse kohaselt arvestatakse laene aasta lõpu seisuga väljamaksmata laenusumma järgi. Fondi makstav summa arvutatakse „n” aasta alguses sihtsumma ja „n–1” aasta lõpu seisuga fondi netovara vahena. Kõnealune makstav summa sisestatakse „n” aastal „n+1” aasta esialgsesse eelarveprojekti ja kantakse „n+1” aasta algul ühe maksena üle eelarveread „Maksed tagatisfondi” (eelarverida nr 01 03 06). Seepärast võetakse sihtsummana „n–1” aasta lõpus fondi makstava summa arvutamisel arvesse 9 % väljamakstud summast (ehk maksimaalselt 22,5 miljonit eurot).

Laenu suhtes kohaldatavat eelarvetagatist kajastavat eelarvekirjet („p.m.”) rakendatakse ainult tagatise tegeliku realiseerimise korral. Eeldatakse, et eelarvetagatist ei realiseerita.

☐ ☐ Uued eelarveread, mille loomist taotletakse: puuduvad.

¹⁵ Alates 2014. aasta eelarvest on eelarverida nr 01 04 01 14 numbriga 01 03 06.

¹⁶ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

¹⁷ EFTA – Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

¹⁸ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik

4

[Nimetus: EL kui rahvusvaheline partner]

Majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat			Aasta 2013 ¹⁹	Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016	Aasta 2017	KOKKU
•Tegevusassigneeringud								
Eelarverida nr 01 03 06 – Maksed tagatisfondi	Kulukohustused	(1a)				15,3	7,2	22,5
	Maksed	(2a)				15,3	7,2	22,5
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ²⁰ (tegevushinnang ja järelhinnang)								
Eelarverida nr 01 03 02	Kulukohustused	(3)	0,05			0,15		0,20
	Maksed	(3a)		0,05		0,05	0,10	0,20
Majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	= 1 + 1a + 3	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksed	= 2 + 2a + 3		0,05		15,35	7,3	22,7

¹⁹ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

²⁰ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

•Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksed	(5)		0,05		15,35	7,3	22,7

•Eriprogrammide vahenditest rahastatavad (6)
haldusassigneeringud KOKKU

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 4 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	= 4 + 6	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksed	= 5 + 6		0,05		15,35	7,3	22,7

Juhul kui ettepanek/algatus mõjutab mitut rubriiki

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	5		„Halduskulud”				
		Aasta 2013	Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016	Aasta 2017	KOKKU
<....> peadirektoraat							
•Personalikulud		0,030	0,028	0,021	0,010	0,016	0,105
•Muud halduskulud		0,015	0,015	0,010			0,040
Majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat KOKKU	Assigneeringud	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma maksete kogusumma) =	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2013 ²¹	Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016	Aasta 2017	KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	0,095	0,043	0,031	15,46	7,216	22,845
	Maksed	0,045	0,093	0,031	15,36	7,316	22,845

²¹ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Täpsustage eesmärgid ja
väljundid

ERIEESMÄRK nr 1²²

		Aasta 2013		Aasta 2014		Aasta 2015		Aasta 2016		Aasta 2017			
Väljundi liik		Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Väljundite arv kokku	Kulud kokku
- 1. väljund	Tegevushinnang	1	0,05									1	0,05
- 2. väljund	Järelhinnang							1	0,15			1	0,15
- 3. väljund	Maksed tagatisfondi							1	15,3	1	7,2	2	22,5
Erieesmärk nr 1 kokku		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7
KULUD KOKKU		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7

²² Vastavalt punktis 1.4.2 nimetatud erieesmärkidele.

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.3.1. Ülevaade

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2013 ²³	Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016	Aasta 2017	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5									
Personalikulud	0,030	0,028	0,021	0,010	0,016				0,105
Muud halduskulud	0,015	0,015	0,010						0,040
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5 kokku	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5²⁴ välja jäävad kulud									
Personalikulud									
Muud halduskulud									
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävad kulud kokku									
KOKKU	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145

Haldusassigneeringute vajadused kaetakse asjaomase peadirektoraadi poolt kõnealuse meetme haldamiseks juba antud ja/või ümberpaigutatud assigneeringute raames, täiendades neid vajaduse korral täiendavate assigneeringutega, mida võidakse anda haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades eelarvepiirangutega.

²³ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

²⁴ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline väärtus täistööaja ekvivalendina

	Aasta 2013	Aasta 2014	Aasta 2015	Aasta 2016	Aasta 2017	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		
•Ametikohtade loeteluga ettenähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)								
01 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			
XX 01 01 02 (delegatsioonides)								
XX 01 05 01 (kaudne teadustegevus)								
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)								
•Kosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad) ²⁵								
XX 01 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditud töötajad)								
XX 01 02 02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditud töötajad ja noored eksperdid delegatsioonides)								
XX 01 04 yy ²⁶	- peakorteris							
	- delegatsioonides							
XX 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditud töötajad ja riikide lähetatud eksperdid kaudse teadustegevuse valdkonnas)								
10 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditud töötajad ja riikide lähetatud eksperdid otsese teadustegevuse valdkonnas)								
Muud eelarvete (täpsustage)								
KOKKU	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			

XX osutab asjaomasele poliitikavaldkonnale või eelarvejaotisele.

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate ümberpaigutamise teel peadirektoraadisiseselt. Vajaduse korral võidakse personali täiendada meedet haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Üksuse juhataja: tegevuse juhtimine ja järelevalve, laenulepingu läbivaatamise aruannete suhtes kokku leppimine, lähetuste juhtimine ning tingimuste täitmisel tehtavate edusammude hindamine. Osakond: vastastikuse mõistmise memorandumide koostamine, ametiasutuste ja rahvusvaheliste finantseerimisasutustega suhtlemine, väliseksperptidega suhtlemine seoses tegevushinnangute ja järelehindamisega, kontrollkäikude tegemine, komisjoni personali aruannete koostamine, komisjoni menetluste ettevalmistamine
--------------------------------	---

²⁵ Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditud töötajad, noored eksperdid delegatsioonides.

²⁶ Tegevusassigneeringutest rahastatavate kosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised B..A read).

	seoses abi haldamisega.
Koosseisuvälised töötajad	Ei ole

3.2.4. *Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*

- ☒ Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

3.2.5. *Kolmandate isikute rahaline osalus*

- ☒ Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- ☒ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele